

ПОДАЦИ О УСТАНОВИ/ШКОЛИ	ПОДАЦИ О АУТОРИМА/АУТОРКАМА
Назив школе: ОШ „Митрополит Михаило“	Валентина Бошковић, учитељица
Место, општина: Сокобања, Сокобања	
Школска управа: Зајечар	
Заједно смо јачи : прва искуства у раду на ИОП-у 2	
Кључне речи: основна школа, оштећење слуха	
Опис добре праксе	
<p>Радим у сеоској школи, у комбинованом одељењу од два разреда, пуних 19 година. Оувек сам сматрала да учитељ може да буде задовољан својим радом само када успе да од сваког ученика „извуче“ максимум. Радила сам у том правцу и прилагођавала наставне садржаје различитим нивоима постигнућа ученика.</p> <p>Пре три године, у први разред је кренуо ученик са оштећеним слухом (100%), који је оперисан у трећој години и чује само уз помоћ слушног апарата. Период најинтензивнијег развоја говора је прескочио, тако да су последице биле видљиве. Проблем је сложенији, јер је један родитељ глувонем, а мајка отежано говори и слабо чује. Ако додамо да у нашој општини логопед не ради, а најближи је на 60 км, било је преко потребно да се за њега, већ у 1. разреду, уведе рад по ИОП-у 2 (Српски језик), са крајњим циљем – континуирани рад на развоју говора.</p> <p>Ученик је правилно изговарао око 10 гласова, док је неке замењивао (к - х, з - ж, п - д...), а поједине није ни изговарао. Реченице су биле најчешће без предлога, без промене падежа, а речник прилично сиромашан.</p> <p>Данас је он ученик трећег разреда и постоји видљив напредак у развоју говора на основу целокупног рада у школи и велике помоћи другова.</p> <p>На самом почетку смо направили „Илустровани речник“, свеску са сличицама предмета, појава или бића чије значење није познавао. Ученик је лепо сличице, бојио их и записивао називе. Користила сам сваку прилику да исправљам неправилно изговаране гласове, а мој пример су следили и његови другови. Ученик је део часа радио на рачунару, на ЦД Буквару, где је могао да чује</p>	

правилно изговарање гласова, вежбао записивање и изговор речи.

Картончићи са кратким упутствима, која су најчешће представљала неку наредбу у циљу разумевања прочитаног и богаћења речника (Обриши таблу! Извади свеску, читанку... из ранца! Донеси оловку! ...), били су веома корисни, као и картони са речима од којих је састављао краће реченице, сређивао реченице од испретураних речи или препознавао и издвајао реченице.

Слике, фотографије, илустрације су биле неопходне за рад на унапређивању усменог и писменог изражавања. Писао је реченице на основу слике, цртао је и бојио слику на основу дате реченице, спајао реченице са одговарајућим сличицама, одговарао на кратка питања користећи фотографије чланова породице, друга, кућног љубимца или предмете из околине (играчке, предмети за свакодневну употребу...). Користили смо сваку прилику за рад уз употребу чула и амбијенталне наставе.

Касније сам увела у рад и кратке текстове које је читао, затим одговарао на кратка питања, чији су одговори били дати директно у тексту. Текст је илустровао или слагао понуђени редослед догађаја.

Желела сам да га што више укључујем у фронтални рад, те сам осмишљавала задатке или текстове који су били тематски везани за садржај који ће се обрађивао на наредном часу. Показало се то добро као мотивација за рад, јер је учествовао у уводном, припремном делу часа заједно са својим друговима.

Радио је и са другом, у пару, у вежбама слагалица - слагање дужих речи или реченица, слагање или самостална израда плана приче, наизменично препричавање краћих текстова.

Приметила сам да му пријају драматизовани текстови, да му сценски покрет, мимика или глума олакшавају разумевање садржаја текста и да радо прихвата учествовање. Погодне текстове смо често драматизовали и сценски приказивали.

Игре - „Именовање предмета“, „На слово, на слово“, „Игра мемеорије“... су се показале такође веома корисним у богаћењу речника, те смо их играли на одмору, на часу физичког васпитања или секцији.

Користила сам све његове предности, између осталог и склоност ка музици са видљиво израженим осећајем за ритам. Заједно са ученицима осмишљавали смо мелодију неке обрађене песме на часу Српског језика (једну строфу) и олакшавали му памћење.

Рад у сваком наредном класификационом периоду сам допуњавала новим и сложенијим активностима, али ове сматрам посебно важним у његовом првом контакту са школом.

Са задовољством ћу поменути и предности рада комбинованог одељења и помоћ ученика старијих разреда, који су често и сами следили моје примере и помагали свом другу, који је од самог почетка био прихваћен од њих, без

изузетка.

Порука: Добро процените ученика и искористите све његове предности; радите са много стрпљења, упорности и вере у успех.